

[Pürschel.]

for Grundlovens § 56, 2det Stykke, idet man ikke ønsker, at Tinget skal udlevere, saa betyder de i Realiteten en Undergraven af § 56, 2det Stykke, idet man skaber en offentlig Mening for, at man ikke paa dette Sted kan sige andet, end hvad man kan sige udenfor. Og det er jo netop Meningen med Immunitetsbestemmelsen, at man paa dette Sted under sit parlamentariske Ansvar skal kunne rejse en Sigtelse, som man ikke er i Stand til at føre et saadant Bevis for, at den kan holde under en Injuriessag. Det er Meningen med Bestemmelsen, men derved paalægges det naturligvis enhver, der har denne Fortrinsret, at benytte den med fuld Klarhed over, at et Misbrug undergraver ikke blot hans egen Stilling, men ogsaa hele det Tings Stilling, som han tilhører.

Oluf Pedersen: Der har i den sidste Maaned været megen Uro angaaende Statens Kød- og Kvægekseport. Administrationsforholdene har været gravet frem her i Tinget, skriftlige Klager har været afgivet over for Udvalget, og der er blevet svaret, men Anklagen er delvis blevet opretholdt og nye Sigtelser rejst. Man har krævet, at Rigsdagens Medlemmer skal tage Stilling hertil, og dette Krav er berettiget. Men saa er det ogsaa nødvendigt, at Rigsdagen skaffer sig Oplysninger paa bedste Maade om, hvad det er, der er sket, og efter min Mening vilde det have været det bedste, om man havde skaffet sig disse Oplysninger gennem en parlamentarisk Kommission. At det ærede Medlem Hr. Thomsen har bragt Sagen frem for dette Forum, maa være Udtryk for, at han anser Tinget for at være kompetent. Men det er nødvendigt, at vi faar Klarhed i denne Sag. Klarhed kan søges enten gennem Injuriessøgmaal, gennem offentlig Tiltale, gennem en Undersøgelsesdomstol eller gennem en parlamentarisk Kommission. Det sidste anser jeg for det bedste, fordi kun denne kan ventes at sætte ind paa det, der er Hovedspørgsmaalet i Sagen. Der har jo været rejst en Række Klager vedrørende Administrationen, ogsaa fra min Side. Den Klage, jeg har rejst, gaar ud paa, at det er uforsvarligt, at private Eksportører sidder i Statens Udvalg og ordner Forhold, som griber ind i deres egne personlige Anliggender, og den gaar desuden ud paa, at Statens Indgriben er skadelig for Erhvervslivet. Disse Spørgsmaal kan ikke afklares gennem et Injuriessøgmaal, gennem offentlig Tiltale eller

gennem en Undersøgelsesdomstol, men kun gennem en parlamentarisk Kommission.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen har rejst en Række mere eller mindre tilslørede Beskyldninger dels her i Tinget og dels i en Klage, der efter Opfordring er indsendt til Landbrugsministeriet.

Beskyldningerne, som det ærede Medlem har rejst, gaar for det første ud paa, at Udvalget har haft urimelige Rejseudgifter, og dernæst, at Udvalget ikke har afsluttet en Sag angaaende Returkommission, og at Opkøb til Staten og til eget Forbrug er sket under eet.

Disse Beskyldninger er næppe kriminelle, men er Beskyldningerne rigtige, saa er det moralsk angribeligt, og det kan kun tages op i en parlamentarisk Kommission. I den skriftlige Klage, som det ærede Medlem har afgivet, er der 10 Klagepunkter, og selv om disse Klager er berettigede, kan der næppe fældes juridisk Dom over Udvalget. Det ærede Medlem klager for det første over Udvalgets Sammensætning, og heri er jeg absolut enig med det ærede Medlem. Endvidere klager det ærede Medlem over, at Høgsbro Holm ikke tidligt nok fik en daarlig Ordning ændret, at belgiske Opkøbere henvistes til private Eksportører, at Køberne fik en Del af deres Penge tilbage, og at en Hr. Madsen ansattes paa Udvalgets Kontor. Der er i dette intet, som egner sig for et Injuriessøgmaal eller en Undersøgelse af en Domstol, men det kan tages op af en parlamentarisk Kommission.

Mere omtvistelige er Beskyldningerne i det ærede Medlems følgende Klagepunkter. I Punkt 2 siges det, at Udvalgets Medlemmer har favoriseret sig selv, og i Punkt 3, at D. L. K. holdes uden for de gode Markeder. Punkterne 4 og 5 er de mest kriminelle. Det hedder bl. a. i Punkt 4 — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Imidlertid dokumenterer denne „Regeringsanerkendelse“ af disse Firmaer i tilstrækkelig Grad, at man fra de i Eksportudvalget siddende og repræsenterede Firmaer har søgt at tilegne sig vidtstrakte personlige Fordele.“

Nu er Udvalgets Medlemmer jo ikke Tjenestemænd, og det er næppe ulovligt, hvis de maatte have søgt at faa personlige Fordele; Fejlen maa ligge hos den Minister, der har valgt dem.

At det ærede Medlem Hr. Thomsen ikke alt for strengt følger Sandheden, vil fremgaa af følgende Udtalelse, som det ærede Medlem fremsatte her i Tinget. —